

అమెరి "కలగూరగంప" కామెడీ వంగూరి చిట్టెనరాజు

డామిట్, కథ మళ్ళీ అడ్డం తిరిగింది

22

"నేను చెప్పానే ఉన్నాను, అక్కడి వాళ్ళతో పెట్టుకోకూ. వినకుండా నెత్తిన వేసుకున్నావు. అభాసు పాలు అవుతావూ. నీకెందుకూ, హాయిగా ఉండకా" అంది క్వీన్ విక్టోరియా. ఈ అభిభాషణలో మూడు పాయింట్లు మనం గమనించాలి. ఒకటి "నేను చెప్పాను. నువ్వు విన లేదు". రెండోది "అందుకే చెడ్డ పేరు తెచ్చుకుంటావు.". మూడోది "నీకెందుకీ దురద?". ఒక మంచి సాహిత్య కార్యక్రమం కేన్సిల్ చెయ్యవలసినందుకు నా అవస్థ చూసి నిజంగానే జాలిపడుతోందో, లేక ఇప్పుడు నేను హాయిగా ఉంటాను కదా అనుకుని సంతోషపడుతోందో ఆవిడ "స్టోను" లో నాకు తెలియ లేదు.

ఇక్కడ "అక్కడ వాళ్ళు" అంటే ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కొమ్ములే తప్ప కోరలు లేని ఒకానొక ప్రభుత్వ సంస్థ, తెలుగు సంస్కృతికీ, భాషకీ, సాహిత్య పోషణకీ నయాపైసా బడ్జెట్ ఇవ్వకుండా లాంఛనపాతంగా మన ఘనత వహించిన సర్కారు వారు "తాంబూలాలు ఇచ్చేశాం. తన్నుకు చావండి" అనే తీరులో నెలకొల్పిన సంస్థలు మూడో, నాలుగో ఉన్నాయి. అవన్నీ ఏక వ్యక్తి సంస్థలు. ప్రభుత్వం వారు డబ్బూ, పనిచెయ్యడానికి మనుషుల్ని ఇవ్వరు కాబట్టి ఆ ఏక వ్యక్తి కేబినెట్ స్థాయి ఉద్యోగమే అయినా, చేసేది ఏమీ లేక పేపర్లలో కేవలం తమ ఫోటోలూ, వార్తలూ వేసుకుంటూ తెలుగు సాంస్కృతిక సేవ చేస్తున్నామని అందర్నీ భ్రమ పెడుతూ ఉంటారు. మన భాషాపరిరక్షణ, సాహిత్య పోషణ ఆక్షేపణీయంగా ఉండడానికి ఇదొక కారణం. అలాంటి ప్రభుత్వ సంస్థలలో ఒకటి "అభాస" అనే సంఘం..అనగా "అఖిలాంధ భాషా సమితి".

అసలేం జరిగిందంటే...కిందటి నెల "అభాస" తాలూకు ఏకైక అధికారి ఒకాయన మహాకవి గురజాడ గారి 150వ జయంతి ఉత్సవాలు అమెరికాలో నిర్వహిస్తే బావుంటుంది అనే ఆలోచన ఇక్కడ ఉన్న ఒకానొక తంటా సంఘంతో ప్రస్తావించారు. అది నా దాకా రాగానే "అవును సుమా" అని నేను ముచ్చటపడి ఆ బాధ్యతలు స్వచ్ఛందంగానే నెత్తిన వేసుకున్నాను. వెంటనే ఫలానా అభాసాధ్యక్షుల వారిని పిలిచాను. ఆయన నాకు తెలిసినాయనే. యధాప్రకారం అరగంట సేపు నేను ఆయన్ని పొగడ్డం ఆయన నన్ను ఆకాశానికెత్తేయడం జరిగాక, ఇద్దరం కాలర్లు ఎత్తుకుని, అప్పటికప్పుడు మొలిచిన కొమ్ముల్ని సుతారంగా దువ్వుకుంటూ గురజాడ ఉత్సవాల గురించి మాట్లాడుకున్నాం. అప్పటికే ఆంధ్రాలో ఇలాంటి ఉత్సవాలు చాలా జరుగుతున్నాయని విని "సార్, టేంక్ బండ్ మీద గురజాడ గారి విగ్రహం మళ్ళీ పెట్టారా?" అనే బుద్ధి తక్కువ ప్రశ్న వేశాను. " ఆ ఒక్కటి అడక్కు" అని ఆయన టాపిక్ అర్థంతుగా మార్చేసి, ఈ సంవత్సరమే గురజాడ గారి "దేశమును ప్రేమించుమన్నా" దేశభక్తి గీతానికి స్వర్గోత్సవాలు కూడా కాబట్టి ఆ గీతాన్ని అంగ్లంలోకి తర్జుమా

చేసి, అమెరికా ట్యూన్ పెట్టి ..అనగా అసలు, సిసలు అమెరికా నల్ల వాళ్ళ రాప్ మ్యూజిక్ అన్నమాట....ఆంధ్రా అంతానూ, ముఖ్యంగా విజినారంలో గురజాడగారు దేశానికి అంకితం చేసిన ఇంట్లో రిలీజ్ చేసినట్టు చెప్పారు. అంతటి అతి గొప్ప ఆలోచన నాకు ఎందుకు రాలేదా అని అప్పుడు నాకు సిగ్గేసినా, పాపం ఆ మహాకవి చచ్చిపోయాడు కాబట్టి బతికిపోయాడు కానీ, లేకపోతే ఆ పాట విని, వెనువెంటనే లేచి మన సినిమా వాళ్ళలా నల్లవాళ్ళ ఇమిటేషన్ స్టెప్పులు వేసి "వట్టి మాటలు కట్టిపెట్టి గట్టి మేల్ తలపెట్టిన" అభాసావారిని మెచ్చుకునే వారా అనే అనుమానం నాకు కలిగింది.

అయినా ఉండబట్టి లేక "అది మన తెలుగు దేశభక్తి గీతం కదా!. దాన్ని ఇంగ్లీషు వాళ్ళకి వినిపిస్తే వాళ్ళ దేశాన్ని ప్రేమించుమని చెప్పినట్టే కదా?" అన్నాను. "ఎక్కట్లే..అదే పాయింటు. మన గురజాడ గారు ప్రపంచ కవి అని నిరూపించడమే నా అద్వితీయ నాయకత్వంలో మా అభాసా వారి ప్రయత్నం. ఆ గీతాన్ని ఇంగ్లీషే కాక ఫ్రెంచ్, జర్మన్, జపాన్, చైనా, అన్నట్టు మర్రేపోయాను మన సోనియా గారి ఇటాలియన్ భాషలలోకి అనువదించి వినిపిస్తే వాళ్ళందరికీ దేశభక్తి ఉప్పొంగి పోతుంది" అని తనకే నోబెల్ బహుమతి వచ్చేసినంత ఆనందంతో విశదీకరించారు సదరు సంఘాధ్యక్షులు. అప్పుడు నాకు రెండు సందేహాలు వచ్చాయి. ఈ గురజాడ గీతం ఇటాలియన్ భాషలో వినగానే సోనియా గారికి ఇటలీ దేశ భక్తి విజ్రుంభిస్తుందా లేక భారతీయ కాంగ్రెస్ పార్టీ అధ్యక్షురాలు కాబట్టి మన దేశ భక్తి ఉప్పొంగి పోతుందా, లేదా ఆ రెండింటికీ మధ్య వేళ్ళాడుతూ దేవుళ్ళాడుతుందా అన్నది మొదటి సందేహం. ఇక ఇంగ్లీషు అనువాదం విని అమెరికా వారికి, ఇంగ్లండ్ వారికి, అటు ఫ్రెంచ్ మొదలైన ఇతర దేశాల వారికి తమ తమ దేశభక్తి ఆకాశాన్నంటితే...మన H1b ఉద్యోగాలు పోతాయి కదా, ఈ కార్యక్రమంలో మనకి ఒరిగేదేమిటి అనేది నా రెండో సందేహం. నా మొదటి సందేహానికి...అంటే సోనియాగారి నీద గురజాడ ప్రభావానికి "మీరే చూస్తారుగా" అని గోడ మీద పిల్లి వాటంలా సమాధానం చెప్పకుండా తప్పించుకున్నారు అభాసాధ్యక్షుల వారు. రెండో ప్రశ్నకి "ఇప్పటికీ ఇంగ్లీషులో తర్జుమా చేశాం. మన గానఘంట బాలూ చేత పాడించి వైట్ హౌస్ లో వినిపించడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాం. ఈ లోపుగా ఈ గురజాడ ఉత్సవాలు మీ హ్యూస్టన్ లో కన్ఫర్మ్ చేస్తే ఒబామాతో వైట్ హౌస్ లో కచేరీ, మీ ఊరూ ఒకే ట్రేప్ లో అవగొట్టేయ్య వచ్చును. ఆయన రియాక్షన్ బట్టి మిగిలిన దేశాధ్యక్షుల వారి పని పడతాం. నేను, ఒబామాతో ఉన్న ఫాటో చూస్తే వాళ్ళూ, మా ఆవిడా, మన్మోహనూ, నా ఆఫీసుకి పది గజాల దూరం లో ఉన్న కిరణ్ కుమార్ గారూ కూడా డంగై పోతారు కదా" అని తను పదవిలో ఉన్న మూడేళ్ళలో యావత్ ప్రపంచాన్ని డంగై పోయేలా చేసి దీర్ఘకాల ప్రణాళికనీ, ఒబామాతో ఫాటో దిగాలన్న తక్షణ కోరికనీ వెలి బుచ్చారు ఆయన. ఆ "వెలిబుచ్చుట" వినగానే నాకు రకీమని ఆయన చెవిలో పువ్వు పెట్టే అవకాశం బుర్రలో వెలిగింది.

"దానికేం, మీకు ఒబామాతో ఫాటోయా కావసినది. అమెరికా రండి. నేను స్వయంగా ఏర్పాటు చేస్తాను. కావాలంటే నేను కిందటి వారం ఒబామాతో తీయించుకున్న ఫాటో ఇప్పుడే ఈ మెయిల్ లో పంపిస్తాను. అలా ఉంటే సరిపోతుందో లేదో వెంటనే ఫోన్ చేసి చెప్పండి. లేక, ఆయన భార్య మిషెల్ మిమ్మల్ని "గాఢంగా హగ్" చేసుకుంటున్న ఫాటో

కావాలో చెప్పండి. అప్పుడు హ్యూస్టన్ కార్యక్రమం విషయాలు డిటైల్డ్ గా మాట్లాడుకుందాం." అనగానే "అమ్మ బాబోయ్, అయ్య ఒబామాబోయ్, అంతకంటేనా, అర్థంతుగా ఇప్పుడే పంపించండి. లేకపోతే కరెంటు పోతుంది. సాహిత్యానికి ప్రస్తుతం "రోజుకి 23 గంటల కరెంటు పోకడ- గంట కరెంటు రాకడ" అనే రాజీవ్-గురజాడ కరెంటు పథకం అమలులో ఉంది." అని ఆయన పడుతున్న ఆయాసం నాకు వినపడింది. వెంటనే నేను ఒబామాతో కిందటి వారం దిగిన ఫోటో పంపించాను. నమ్మండి, నమ్మకపాండి. ఆ ఫోటో ఇక్కడ జతపరిచాను. ఆ రోజు నేను కోటూ, బూటూ వేసుకోలేదు. ఆఖరికి చెడ్డీ కూడా వేసుకోలేదు. ఒబామా గారి దుస్తులనీ, మేకప్ నీ నేను గమనించ లేదు.

సరిగ్గా అరగంట తర్వాత నా ఫోన్ మోగింది. గత నెల రోజులగా ఈ గురజాడ ఉత్సవాల విషయంలో నేనే ఆయన్ని రోజూ పిలవాల్సి వచ్చేది. రోజుకో ఈ మెయిల్ పంపినా కూడా సమాధానం వచ్చేది కాదు. "అదేమిటి సార్?" అని ఒక సారి అడిగితే "ఎలాగా మీరు పిలుస్తారుగా...మాకు ఈ మెయిల్ బడ్జెట్ చాలా లిమిటెడ్" అనే వారు.

ఈ సారి ఆయన ఫోన్ లోనే నాకు వినపడేలా గుండెలు బాదేసుకుని "మీరు గొప్పవాళ్ళు అని తెలుసుకానీ..మరీ ఇంత గొప్పవాళ్ళు అనుకో లేదు, సార్" అన్నాడు.

"అది సరే, ఇంతకీ మీరు అమెరికా ఎప్పుడు వస్తారూ..గురజాడ గారి ప్రోగ్రాం ఫలానా తారీకు కాబట్టి, కనీసం రెండు రోజుల ముందైనా రావాలి" అన్నాను.

"దానికేం, మీరు రానూ పోనూ బిజినెస్ క్లాస్ టికెట్ ఎప్పుడు పంపిస్తే అప్పుడు వస్తాను, ఒబామాగారు ఇప్పుడు ఎలెక్షన్ టైములో బిజీగా ఉంటారుగా. దాన్ని బట్టి మీరు ప్రోగ్రాం ఫిక్స్ చెయ్యండి" అన్నారు.

"బిజినెస్ క్లాసా? అదేమిటి? మేము మీకు టిక్కెట్లు కొనాలా?" అని నా అసంకల్పిత ఆవేదన వ్యక్తం చేశాను.

"నువ్వు టిక్కెట్లు కొంటావా? చంపేస్తాను" అనే మాటలు మా వంటింట్లోనుంచి వినపడినా, మా క్వీన్ విక్టోరియా చంపదల్చుకున్నది నన్నా, అభాసాధ్యక్షులవారినా అని తెలియకా, ఆ ప్రశ్న అడగడానికి అది తగిన సమయం కాదేమో అని అనుమానం వేసి ఆవిడ బెదిరింపుని పట్టించుకోకుండా, ఆయనతో నా అభిభాషణ కొన సాగించాను.

నా ఆవేదన విని ఆయన "అవును సార్. నేను ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ప్రతినిధిని కదా! మీరు సగౌరవంగా టికెట్ ఇవ్వకపోతే ప్రణబ్ గారూ, కిరణ్ గారూ అది దేశానికి అవమానంగా భావిస్తారు. ఆంధ్రా సాంస్కృతిక విషయాలలో అమెరికా వారే సకల ఖర్చులూ భరించాలి అని మొన్ననే మన్మోహన్ గారూ, చిదంబరం గారూ నాకు మెమో పంపించారు" అన్నారు ఆయన. తెలంగాణా తప్ప అసలు ఆంధ్రప్రదేశ్ అనే రాష్ట్రం ఉందా లేదా అని మన్మోహన్ గారికీ, చిదంబరంగారికీ తెలుసునా, తెలియదా అని ఇన్నాళ్ళూ నన్ను నేనే అడుక్కుంటున్న ప్రశ్నకి "అబ్బో వాళ్ళే స్వయంగా అభాసా వారితో ఉత్తర ప్రతుత్తరాలు జరుపుతున్నార"ని తెలిసి చెవి నులుముకోగానే అక్కడ ఒక కాలీఫ్లవర్ చేతికి తగిలింది.

"అన్నట్టు, నేను ప్రభుత్వం తరఫున ఎలాగూ వస్తున్నాను కాబట్టి అమెరికాలో ఉన్న ఒక యాభై మంది రచయితలకీ, సాహితీవేత్తలకీ గురజాడ పురస్కారాలు ఇద్దామని నిర్ణయించాను. ఆఫ్ కోర్స్, ఆ చెక్క ముక్కలూ, దుశ్శాలువలూ కిరణ్ కుమార్ గారు పక్క వీధిలో రాజీవ్ పాదయాత్ర నుంచి రాగానే నేనే పట్టుకొస్తాను. కాస్త మీరే వాళ్ళని సెలెక్ట్ చేసి, ఈ ప్రోగ్రాంకి రప్పించాలి." అన్నారు ఆయన.

"యాభై మంది సాహితీవేత్తలే! కావాలంటే ఐదు వందల మంది రాజకీయవేత్తల లిస్టు...అంటే అన్ని తంటా సంఘాల ఆర్గనైజర్ల పేర్లు... ఐదు నిముషాలలో పంపించగలను కానీ...రచయితల సెలెక్షన్ కి టైం పడుతుంది సార్. దాని బదులు మా టెక్స్ లోంచి ఐదారుగురిని సెలెక్ట్ చేసి, మిగిలిన వాళ్ళకి ఫోస్టోలో పంపిద్దాం" అన్నాను నా బ్రిలియంట్ ఐడియాకి నన్ను నేనే మెచ్చేసుకుంటూ.

ఎందుకంటే..."అమెరికా పోస్ట్లో ఇందిరా అవార్డుల పంపిణీ పథకం" ఆలోచన మొదట నాకే కదా తట్టింది!

"అబ్బే...వారందరికీ నా చేతుల మీదుగా సత్కారం జరిగినట్టు పేపర్లో పడితేనే గురజాడగారికి న్యాయం చేసినట్టు అవుతుంది." అని ఆయన నా పథకాన్ని తిరస్కరించారు.

అప్పుడు నేను అర్జంటుగా ఆంధ్ర. అభాసా వారి అమెరికాలో తొలి కార్యక్రమం అవబోయే ఈ మొత్తం మహాకవి గురజాడ గారి 150వ జయంతి ఉత్సవాలకి అధ్యక్షుల వారి టిక్కెట్లూ, యాభై మంది రచయితలు హ్యూస్టన్ వచ్చి ఆయన చేతుల మీదుగా పురస్కారాలు గ్రహించి ఆయన ఫాటో ఈనాడులో పడడానికి అయ్యే ఖర్చూ..హాలూ, భోజనాలూ వగైరాలూ కలిపి ఎంత ఖర్చు అవుతుందో లెక్క వేసుకుని "ఆయ్య బాబోయ్, ఒబామోయ్, సార్..మొత్తం ఐదారు వేలు ఖర్చు అవుతుంది సార్" అని ఫోన్లోనే కొంచెం ఆవేదన వ్యక్తం చేసాను. "ఐదు వేలా..చంపేస్తాను" అని మళ్ళీ మా కిచెన్లోంచి భారీ డైలాగు వినపడగానే..ఈసారి అలా చంపబడేది నేనేనేమో అనే అనుమానం నాకు కలిగింది.

మొత్తానికి, ఎటు నుంచి ఎటు నరుక్కొచ్చినా ఈ అభాసా వారితో అనవసరంగా పెట్టుకున్నానేమో అని అనిపించి అసలు మహా కవి గురజాడగారి 150వ జయంతి ఉత్సవాలకి ఇండియానుంచి ఎవరైనా ఎందుకూ...ఇక్కడ మనమే చాలా బాగా నిర్వహించుకోవచ్చును కదా అని నిర్ణయించుకుని ప్రస్తుతానికి ఆభాసా కార్యక్రమం కేన్సిల్ చేసేశాం. ఆ మాటే ఆయనకి మర్యాదగా ఈ మెయిల్ పంపించాను.

మళ్ళీ సరిగ్గా అరగంటలో నా ఫోన్ మోగింది.

"అదేమిటి, సార్..అంతా కేన్సిల్ చేసేశారా? అయ్యాం డిసప్పాయింటెడ్" అన్నారు అభాసాగారు.

"అవును సార్...మా దగ్గర అన్ని డాలర్లూ లేవు..అంత టైమూ లేదు. అందుకే మీ ప్రోగ్రాం మేం చెయ్యలేం" అన్నాను.

"ప్రోగ్రాం మాట కాదు సార్..ఒబామాతో ఫాటో మాటేమిటి?. దానికెంతవుతుంది...ఆ టిక్కెట్లు నేను పెట్టుకుంటాను...అఫ్ కోర్స్ బిజినెస్ క్లాస్ కాదనుకోండి.." ఆయన గొంతులో ఆశాభావం తొణికిస లాడింది.

చెప్పాద్దూ...నాకు నిజంగా సిగ్గేసింది, పాపం ఆంధ్ర. అభాసా అంతటి ప్రభుత్వ ప్రతినిధిని అలా మభ్యపెట్టడం.

"ఓ అదా...నన్ను క్షమించాలి సార్. మొన్నీ మధ్య ఏదో పని మీద వాషింగ్టన్ వెళ్ళినప్పుడు, అక్కడ పాత పోస్ట్ ఆఫీసు బిల్డింగ్ లో ఒక చైనావాడి ఫాటో షాపు ఉంది సార్. అక్కడి ఆ అమ్మాయి ముచ్చట పడి ఆ ట్రిక్ ఫాటో తీసింది. అలాగే అబ్రహం లింకన్ తోటీ, మిట్ రామ్సీ తోటీ, హిలరీ గారిని కావలించుకున్నట్టు కూడా అలాంటి ఫాటోలు దిగాను. కావాలంటే అవి కూడా పంపిస్తాను." అని ఆ ఫాటోలు కూడా పంపించి ఆయన్ని సంతోషపెట్టే ప్రయత్నం చేశాను.

"హారి దొంగ వెధవా" అని నాకు ఎక్కడో ఆకాశవాణి గొంతుక వినిపించింది.

"హిలరీతో ఏమిటా చేశావ్ ఏమిటంటున్నావ్ ఆయనతో?" ఆని వంటింట్లోంచి మా క్వీన్ విక్టోరియా గొంతుకా, భారీగా నా వేపు అడుగుల చప్పుడూ వినపడి

"డామిట్, కథ మళ్ళీ అడ్డం తిరిగింది!" అనుకున్నాను మనసులో.

Post your comments